

Sygn. akt VIII Pz 90/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kalinka

Sędziowie: SSO Patrycja Bogacińska - Piątek

SSR del. Renata Stańczak (spr.)

po rozpoznaniu sprawy w dniu 12 stycznia 2016 w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie M. S. /S./

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o ustalenie pracy w szczególnych warunkach

na skutek zażalenia powoda M. S.

na zarządzenie przewodniczącego wydane w Sądzie Rejonowym w Zabrze

z dnia 21 sierpnia 2015r. **sygn. akt** IV P 770/15

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska - Piątek (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSR del. Renata Stańczak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 21 sierpnia 2015r. (sygn. IVP 770/15) przewodniczący w Sądzie Rejonowym w Z. zwrócił pozew powoda M. S. w sprawie o ustalenie pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu przewodniczący podkreślił, że zarządzeniem z dnia 28 lipca 2015 roku powód został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu poprzez podanie numeru PESEL lub NIP oraz oznaczenie strony pozwanej i wskazanie jej adresu w terminie tygodniowym. Przewodniczący podniósł, że pouczono powoda o rygory zwrotu pisma. Jak stwierdził dalej przewodniczący, we wskazanym terminie powód złożył pismo, w którym podał nr PESEL, ale nie oznaczył strony pozwanej oświadczając, że postępowanie będzie się toczyć tylko z jego udziałem. Przewodniczący dodał, że powód jednocześnie wskazał miejsce, gdzie znajduje się jego dokumentacja po zlikwidowanym zakładzie pracy.

Powyższe orzeczenie zaskarżył powód. Wezwany do uzupełnienia braków formalnych zażalenia, w kolejnym piśmie z dnia 9.11.2015 roku powód podniósł, że wnosi o uchylenie – zmianę zarządzenia z dnia 21.08. 2015 roku o zwrocie pozwu. Powód stwierdził, że wskazał stronę pozwaną w piśmie z dnia 23.10.2015 roku, a zatem wykonał zobowiązanie

Sądu w terminie. Dodał, że Sąd może orzekać w sprawie wykonywania przez niego pracy w warunkach uciążliwych - szczególnych za okres zatrudnienia w KWK (...) (zlikwidowanej). Powód stwierdził, że zwracając pozew sąd pozbawił go dochodzenia swoich racji w sądzie.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia przewodniczący w Sądzie Rejonowym wZ. bardzo szczegółowo i rzeczowo uzasadnił motywy zwrotu pozwu. Sąd Okręgowy w pełni podziela tą argumentację. Zaskarżone zarządzenie odpowiada prawu i Sąd II instancji podziela też rozważania prawne w nim zaprezentowane .

Zgodnie z treścią art. 130 § 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Z kolei art.126 § 1 pkt 1 k.p.c.przewiduje m.in., że każde pismo procesowe powinno zawierać imię i nazwisko lub nazwę stron. Art.126 § 2 pkt 1 i 2 k.p.c. wymaga oznaczenia miejsca zamieszkania lub siedziby i adresów stron oraz nr PESEL bądź NIP. Natomiast zgodnie z treścią art. 130 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie.

Wbrew temu co twierdzi powód w zażaleniu, pismo z dnia 23.10.2015 roku, w którym wskazuje – oznacza stronę pozwaną, nie zostało złożone w ustawowym terminie. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu zostało doręczone powodowi w dniu 10 sierpnia 2015 roku (k.14 akt), a pismo, w którym precyzuje stronę pozwaną powód złożył w dniu 26 października 2015 roku (k.23 akt), a zatem nastąpiło to po upływie ponad 2 miesiące od otrzymania wezwania. W piśmie z dnia 11 sierpnia 2015 roku (data wpływu do Sądu – 12 sierpnia 2015 roku), powód wskazał jedynie nr PESEL i miejsce przechowywania swojej dokumentacji pracowniczej. Nie tylko, że nie wskazał wówczas strony pozwanej, ale wręcz oświadczył, że strony przeciwnej nie wskazuje, bo w sprawie będzie występować „osobiście i samodzielnie” (k.15 akt).

Nie ulega zatem wątpliwości, że powód nie uzupełnił braków formalnych pozwu w tygodniowym terminie od doręczenia mu wezwania. Termin ten upłynął 17 sierpnia 2015 roku.

Reasumując, przewodniczący w Sądzie Rejonowym wZ. prawidłowo zastosował art. 130 § 1 i 2 k.pc. i prawidłowo uznał, że powód nie uzupełnił braków formalnych pozwu w wyznaczonym terminie, zatem pozew należało zwrócić. Również prawidłowo, chociaż jedynie na marginesie, przewodniczący zwrócił powodowi uwagę, że ustalenia pracy w warunkach szczególnych powód może domagać się przed organem rentowym, gdy wystąpi z wnioskiem o przyznanie mu emerytury. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 stycznia 2012 roku w sprawie I PK 108/11 stwierdził bowiem, że skoro kwalifikacja określonej pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach dla celów emerytalno-rentowych może być dokonywana wyłącznie w postępowaniu przed organem rentowym w sprawie o przyznanie świadczenia z ubezpieczeń społecznych (ewentualnie w postępowaniu sądowym wywołanym wniesieniem odwołania od decyzji organu rentowego), to pracownik wytaczający w tej materii przed sądem pracy powództwo o ustalenie nie wykazuje w ogóle interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c., niezależnie od tego przeciwko komu (pracodawcy, czy organowi rentowemu) skierował pozew.

Z powyższych względów, wobec braku podstaw do uwzględnienia zażalenia należało orzec jak w sentencji na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(-) SSO Patrycja Bogacińska - Piątek (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSR del. Renata Stańczak

Sędzia Przewodniczący Sędzia